

POSTANOWIENIE

o umorzeniu śledztwa

Dnia 29.03.2011r

Zofia Tomaszewska - prokurator Prokuratury Rejonowej w Pułtusku

w sprawie nie dopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Nowym Dworze Maz. w zakresie nadzoru nad schroniskiem dla zwierząt w Chrcynnie oraz w sprawie znęcania się nad zwierzętami w tym schronisku w okresie od stycznia 2006r do grudnia 2010r tj. o czyny z art. 231 par 1 kk i z art.35 ust 1 Ustawy o ochronie zwierząt

na podstawie art 17 par 1 punkt 2,1 i 6 kodeksu postępowania karnego

postanowił:

umorzyć śledztwo :

1. w sprawie nie dopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień w zakresie nadzoru nad schroniskiem dla zwierząt w Chrcynnie przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Nowym Dworze Maz. w okresie od stycznia 2006r do grudnia 2010r tj. o czyn z art. 231 par 1 kk – na podstawie art. 17 par 1 pkt 2 kpk tj. wobec stwierdzenia , że czyn nie wyczerpuje ustawowych znamion czynu zabronionego

2.w sprawie znęcania się nad zwierzętami w tym schronisku w okresie od stycznia 2006r do grudnia 2010r tj. o czyn z art. 35 ust 1 Ustawy o ochronie zwierząt – na podstawie art. 17 par 1 pkt 1 kpk tj. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa

3. w sprawie uśmiercenia bądź porzucenia ponad 100 psów w 2005r w schronisku dla zwierząt w m.Chrcynno tj. o czyn z art. 35 ust 1 Ustawy o ochronie zwierząt –na podstawie art. 17 par 1 pkt 6 kpk- tj. wobec przedawnienia karalności czynu

UZASADNIENIE

W dniu 07.12.2010r do Prokuratury Rejonowej w Pułtusku wpłynęło pisemne zawiadomienie Fundacji dla Zwierząt ARGOS w Warszawie , z treści którego wynika , że Powiatowy Lekarz Weterynarii w Nowym Dworze Maz. nie dopełnił swoich obowiązków służbowych i przekroczył uprawnienia w zakresie nadzoru nad schroniskiem przez to , że :

- 1.odmówił ustalenia przyczyn zjawiska zagryzania psów w schronisku i nie zastosował środków nadzoru w celu likwidacji tego zjawiska
2. nie kwestionował powodów uśmiercania zwierząt w schronisku przez lekarza .weterynarii z racji nadzoru
3. do kontroli schroniska kierował pracownika nie będącego urzędowym lekarzem weterynarii
- 4.wydał bez podstawy prawnej decyzję o ustaleniu pojemności schroniska na 150 psów , czym zalegalizował przepelnienie prowadzące do znęcania się
5. wydał bez podstawy prawnej opinie dotyczące .wyłapywania bezdomnych psów przez Fundację Centrum Ochrony Środowiska

Jako dowody /również co do niżej opisanych zarzutów /zawiadamiający wskazał dokumentację z postępowania administracyjnego oraz wystąpienie pokontrolne Głównego Lekarza Weterynarii , które załączył.

W ustnym zawiadomieniu T.Wypych określił ogólnie/ co do wszystkich zarzutów / czas zaistnienia przestępstw od 2003r do grudnia 2010r . W/w nie powołał się na żadne inne dowody./k-112-113/

W toku wszczętego śledztwa przesłuchano osoby , których dotyczyły zarzuty podniesione w

zawiadomieniu i osoby te zaprzeczyły tym zarzutom, dołączając przy tym liczną dokumentację z różnych kontroli./k-119-120 , 399-402/

Analizując zeznania św. J.Leszczyńskiego , a w szczególności materiały z postępowania administracyjnego /k-93-111/ i wystąpienie pokontrolne Głównego Lekarza Weterynarii /k-71-72 i k - 75-80 /, w zakresie dotyczącym nadzoru nad schroniskiem w m. Chrcynno , a także materiały załączone przez Powiatowego Lekarza Weterynarii w Nowym Dworze Maz. ustalono , że stwierdzone w tych dokumentach uchybienia nie wyczerpują znamion przestępstwa z art. 231 par 1 kk , ani z art. 231 par 3kk Dla dokonania bowiem przestępstwa z art. 231 par 1kk / umyślnie nadużycie funkcji/ niezbędne jest ustalenie , że niedopełnienie obowiązków lub przekroczenie uprawnień stworzyło realne niebezpieczeństwo powstania szkody , a nie tylko zagrożenie potencjalne lub ogólne .W przypadku nieumyślnego nadużycia /czyli popełnienia go z lekkomyślności lub niedbalstwa/ szkoda musi powstać i być istotna , przy czym w każdym z przypadków udowodnić trzeba istnienie związku przyczynowego między nadużyciem a wymienionymi skutkami w postaci zagrożenia lub szkody . W tej konkretnej sytuacji stwierdzone uchybienia nie są tej rangi , że powodują realne zagrożenie /przeprowadzanie kontroli przez pracownika nie będącego urzędowym lekarzem weterynarii , ale przez zootechnika z wykształcenia , wydanie opinii dot. wyłapywania bezdomnych psów przez Fundację Centrum Ochrony Środowiska, czy sama odmowa ustalenia przyczyn zjawiska zagryzania psów k-97 i k-100-102, kwestionująca zasadnie zresztą zawyżoną liczbę zagryzień z 65 na 48 przypadków w stosownym okresie czasu/k-344/ albo wydanie decyzji określającej maksymalną pojemność schroniska na 150 psów /k-328/ , podczas gdy najwyższy stan zwierząt odnotowano 08.04.2010r -144 , a wcześniej liczba ta była znacznie niższa/k--343/.Zważyć przy tym należy , że Powiatowy Lekarz Weterynarii podjął działania w celu wyeliminowania zjawiska zagryzania psów w schronisku czy sporządzania bardziej precyzyjnych zapisów dot.zgonów zwierząt przez lekarza weterynarii pracującego w schronisku /k-351,382,383,359-364/.W tej sytuacji waga uchybień w nadzorze nad schroniskiem ze strony Powiatowego Lekarza Weterynarii może wskazywać jedynie na jego ewentualną odpowiedzialność służbową lub dyscyplinarną, co zapewne było przedmiotem rozważań po kontroli Głównego Lekarza Weterynarii .

Reasumując działania Powiatowego Lekarza Weterynarii w Nowym dworze Maz nie wyczerpują znamion przestępstwa ,dlatego postanowiono jak na wstępie.

Poza tym w zawiadomieniu wskazano , że lekarz weterynarii Z.Wasilewski dopuścił się przestępstwa z art. 35 ust 1 ustawy o ochronie zwierząt , polegającego na nieuzasadnionym uśmiercaniu psów w schronisku, a Krzysztof Łukaszewicz utrzymywał zwierzęta w niewłaściwych warunkach bytowania ,doprowadzając je do wzajemnego zagryzania się ,ranienia i zakażenia.

Co do tego zarzutu zgodzić się należy , że zapisy w dokumentacji lekarza weterynarii dot. przyczyn zgonów zwierząt nie są precyzyjne . Nie można jednak na tej podstawie wnioskować skutecznie , że lekarz weterynarii uśmiercał psy .Fakt , że zapis nie jest dokładny nie jest dowodem na bezzasadne uśmiercanie zwierząt, a może jedynie rodzić podejrzenie dokonywania nieuzasadnionych eutanazji , co zresztą stwierdzono w wystąpieniu pokontrolnym.Głównego Lekarza Weterynarii. Uśmiercanie zwierząt lub znęcanie się nad nimi jest przestępstwem umyślnym i umyślność również należy udowodnić. To samo dotyczy zarzutu utrzymywania zwierząt w niewłaściwych warunkach bytowania przez K.Łukaszewicza, przy czym zawiadamiający jako dowody wskazuje w istocie liczby dot. wysokiej śmiertelności psów w tym schronisku , w tym wysokiej liczby zagryzień czy zmniejszającej się w miarę upływu lat powierzchni przypadającej na jednego psa Liczby te czy pojedyncze fakty karmienia psów skwarkami /oparte na decyzji Powiatowego Lekarza Weterynarii/, a nawet inne uchybienia stwierdzane w toku kontroli nie stanowią dostatecznego dowodu na to , że K.Łukaszewicz znęcał się nad zwierzętami ,zwłaszcza , że niektóre kontrole , w tym np. przeprowadzona przez Straż dla Zwierząt w Polsce w sierpniu 2009r /k-308-316./ czy Biuro Kontroli Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej /k-239-245 i k-295-298/ nie stwierdzały nieprawidłowości.

Nadto należy nadmienić , że w okresie od 2006r toczyły się już postępowania w sprawie znęcania się nad zwierzętami w schronisku dla zwierząt w m. Chrcynno /sygn. akt 2 Ds. 416/06/s i 2 Ds. 159/09 / zakończone postanowieniami o umorzeniu bez możliwości skierowania tych postępowań w fazę przeciwko konkretnej osobie.

Reasumując – brak jest dostatecznych danych uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa z art. 35 ust 1 cyt.ustawy , stąd postanowiono jak w punkcie 2 niniejszego postanowienia

Ostatnim zarzutem , jaki został podniesiony przez zawiadamiającego jest zarzut porzucenia lub uśmiercenia ponad 100 psów przez K.Łukaszewicza w 2005r .Ten zarzut pozostaje poza sferą zainteresowania organów ścigania , bowiem przestępstwo z art. 35 ust 1 ustawy o ochronie zwierząt jest zagrożone karą pozbawienia wolności do 1 roku , a zatem przedawnia się po 5 latach , a te

upłynęły. Wobec powyższego dochodzenie w tej części postanowiono umorzyć wobec przedawnienia karalności czynu.
Dodać należy, że mając na względzie również 5-letni okres przedawnienia co do czynu z art. 231 par 1 kk, czas tego przestępstwa można było określić dopiero od 2006r

Nadmieniam, że składający zawiadomienie wykonuje prawa pokrzywdzonego tylko w zakresie naruszenia przepisów ustawy o ochronie zwierząt.

Prokurator
Prokuratury Rejonowej w Pułtusku
Zofia Tomaszewska

Pouczenie

1. Stronom przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy i złożenia zażalenia na powyższe postanowienie do Sądu (artykuł 306 § 1 kodeksu postępowania karnego).

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności, bądź przeprowadzenie wskazanych czynności (artykuł 330 § 1 kodeksu postępowania karnego).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, wyda ponownie postanowienie o umorzeniu postępowania. W takim wypadku pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w artykule 306 § 1 kodeksu postępowania karnego może w terminie miesiąca po doręczeniu mu zawiadomienia o postanowieniu wnieść akt oskarżenia do Sądu dołączając po jednym odpisie dla każdego oskarżonego oraz dla Prokuratora.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (artykuł 55 § 3 kodeksu postępowania karnego).

2. Na rozstrzygnięcie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje podejrzanemu, pokrzywdzonemu i osobie, której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (artykuł 323 § 2 kodeksu postępowania karnego)

3. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (artykuł 122 § 1 i 2, artykuł 460 kodeksu postępowania karnego).

W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy./art.465 par 2 a kodeksu postępowania karnego/

4. Jeżeli powództwo cywilne zostało zgłoszone w toku postępowania przygotowawczego, organ prowadzący postępowanie załącza pozew do akt sprawy, a postanowienie co do przyjęcia powództwa wydaje sąd po wpłynięciu sprawy z aktem oskarżenia; za dzień zgłoszenia roszczenia uważa się wówczas dzień zgłoszenia powództwa (artykuł 69 § 1 kodeksu postępowania karnego)

5. Jeżeli wraz z powództwem cywilnym został zgłoszony wniosek o zabezpieczenie roszczenia, w przedmiocie tego wniosku orzeka prokurator (artykuł 69 § 2 kodeksu postępowania karnego).

6. Na postanowienie co do zabezpieczenia roszczenia przysługuje zażalenie do sądu (artykuł 69 § 3 kodeksu postępowania karnego).

7. W razie umorzenia lub zawieszenia postępowania przygotowawczego pokrzywdzony w terminie zawitym 30 dni od daty doręczenia postanowienia może żądać przekazania sprawy sądowi właściwemu do rozpoznawania sprawy cywilnych. Jeżeli pokrzywdzony w terminie tym żądania nie zgłosi, zabezpieczenie upada, a wniesiony poprzednio pozew nie wywołuje skutków prawnych (artykuł 69 § 4 kodeksu postępowania karnego).

1. Stosownie do artykułu 100 § 2 i 140 kodeksu postępowania karnego odpis postanowienia doręczyć:

- Pokrzywdzony w zakresie czynu z punktu 2 i 3 k-1.....

Prokurator
Prokuratury Rejonowej w Pułtusku
data i podpis prokuratora

Zofia Tomaszewska